

ת"פ (באר שבע) 54245-02-22 - מדינת ישראל נ' אחמד אל טלאקה - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 54245-02-22 - מדינת ישראל נ' אחמד אל טלאקה - בעצמו שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 54245-02-22
מדינת ישראל

נגד

אחמד אל טלאקה - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[10.11.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

ע"י ב"כ עוה"ד עדי יזרעאלי

ע"י ב"כ עוה"ד אהוד בן יהודה

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני - בביצוע עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ונהיגה בקלות ראש, לפי הוראות סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 31.01.22 בסמוך לשעה 20:20 הגיע הנאשם ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה לרחוב הפלדה באופקים, ברכב מסוג סובארו שלוחיות הזיהוי שלו אינן זהות, השניים עצרו את רכב הסובארו בסמוך לרכב מסוג טויוטה שחנה במקום. הנאשם יצא מרכב הסובארו והתפרץ לרכב הטויוטה בכך ששבר חלון המשולש בדלת ימנית אחורית, נכנס לרכב והניעו בדרך שאינה ידועה. בהמשך, נהג ברכב הטויוטה בעוד האחר נהג אחריו ברכב הסובארו. באותן נסיבות ובהמשך לאמור, בכביש 241 בסמוך למושב גילת הוקם מחסום משטרי, כאשר הבחין הנאשם במחסום המשיך בנסיעה מהירה תוך שפרץ את המחסום, עלה על הדוקרנים ולא נענה להוראות השוטרים לעצור. הנאשם המשיך בנסיעה כאשר ארבעת גלגלי הרכב מנוקבים בעוד השוטרים דולקים אחריו, פנה למושב גילת עלה על אי תנועה ונעצר, הנאשם יצא מהרכב והחל להימלט רגלית תוך שהשוטרים אחריו, במהלך ההימלטות השליך הנאשם מכשיר אלקטרוני לכיוון השיחים לצד נתיב בריחתו.

3. בתאריך 28.03.23 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני לפיו כתב האישום תוקן הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש מלבד ההסכמה לעניין הטלת קנס משמעותי. יש לציין כי הסדר הטיעון הוצג בפני כב' השופט סולקין והכרעת הדין ניתנה על ידו. כמו כן נשמעו טיעונים לעונש, לאחריהם הורה כב' השופט סולקין על קבלת תסקיר משלים, תוך הבהרה כי אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה לעניין הענישה שתיגזר בסופו של יום וקבע התיק להשלמת טיעונים לעונש אשר נשמעו בפניי לאחר העברת התיק לטיפול.

תסקירי שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 20.12.23 פירט שירות המבחן קורת חייו של הנאשם, בן 25 נשוי, מתגורר בשוב חורה, מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית אשר התמודדה עם מצוקה כלכלית ובעקבות זאת נאלץ הנאשם לסייע בפרנסת המשפחה מגיל 15. תחילה עבד בחברת הפקות במשך כ 3 שנים לאחר מכן עבד בעבודות מזדמנות ובשנים האחרונות עובד כנהג משאית בחברה. הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתייחס לעבירות המיוחסות לו מסר שביום האירוע הנדון ניגש אליו אדם זר והציע לו להסיע רכב משדרות לרהט תמורת תשלום, לדבריו בשל מצבו הכלכלי הקשה נענה להצעה. לפי דברי הנאשם הם נפגשו בכניסה לרהט והוא לקח את הרכב, לטענת הנאשם לא ידע שמדובר ברכב גנוב, לטענתו לא היה מרדף משטרה, המחסום נפרס והוא עלה על הדוקרנים ואז עצר בצד הכביש.

שירות המבחן ציין שבמסגרת הליך המעצר שהה הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני במהלכו שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. שירות המבחן התרשם שקיימת נזקקות טיפולית, הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול נוכח החוויה החיובית שחווה במהלך השתתפות בקבוצה לעצורי בית.

שירות המבחן העריך שקיימים גורמי סיכוי לשיקום נוכח יכולותיו הוורבליות והקוגניטיביות של הנאשם, עובדת היותו מורתע מעצם קיומו של ההליך הפלילי, היעדר עבר פלילי והעובדה שטרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני ועובדת היותו בעל עורף משפחתי תומך. לצד זאת ציין שירות המבחן גורמי הסיכון, חומרת העבירה, ביצוע ביחד עם אחרים, נטייתו לבטא עמדה קורבנית וקשייו בלקיחת אחריות.

שירות המבחן ציין שהבעת הנכונות לשילוב בטיפול במהלכו ילמד לזהות גורמי סיכון והפעלת שיקול דעת מיטבי במצבים שונים ילמדו הנאשם להימנע ממעורבות נוספת בפלילים ולכן המליץ על הטלת צו מבחן לצד הטלת ענישה שיקומית בדמות של צו של"צ.

בתסקיר המשלים מיום 30.04.24, ציין שירות המבחן שהנאשם שולב במהלך חודש ינואר 2024 בקבוצה טיפולית, מדיווח מנחי הקבוצה ניכר כי הנאשם מתמיד בהגעה למפגשים ונוטל חלק פעיל בתכני הקבוצה ולהתרשמותם הנאשם מבין כיום את החשיבות והצורך בשיתוף הקבוצה כמקור תמיכה וסיוע. כמו כן עמד שירות המבחן בקשר רציף עם הנאשם וציין כי הנאשם מתמיד בעבודתו מגלה אחריות לפרנסת משפחתו, מסר שהשתתפותו בקבוצה תורמת לו והוא למד אודות דפוסי התנהגותו ולומד מטעויות של אחרים וכן מבין משמעות בחירותיו.

שירות המבחן התרשם משיתוף הפעולה של הנאשם תוך שציין כי ניכר שהנאשם מביע רצון לשינוי כדי להימנע מהסתבכות נוספת בפלילים והצליח לזהות גורמי הסיכון ולכן שב וחזר על המלצתו להטלת צו מבחן וצו של"צ. ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה הגישה טיעונים בכתב (ת/1) וכן רישום תעבורתי של הנאשם (ת/2). בנוסף השלימה טיעונים בעל פה. המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, ועל חומרתן. ב"כ המאשימה הדגישה כי עובדות כתב האישום המתוקן מגוללות אירוע חמור ומסוכן, מעבר לגניבת הרכב, עבירה אשר הוכרה בפסיקה כ"מכת מדינה" הגורמת נזקים משמעותיים לפרט ולציבור. עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי הנאשם, בהתנהגותו שלאחר גניבת הרכב יצר פוטנציאל סיכון ממשי גבוה לכלל משתמשי הדרך, לרבות לשוטרים שנאלצו לבצע אחריו מרדף שסיכן אותם ואת שאר משתמשי הדרך.
6. אשר לערכים המוגנים, שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, טענה המאשימה שבמעשיו פגע הנאשם פגיעה קשה בהגנה על זכות הקניין וכן בהגנה על ביטחון הציבור בדרכים, שעה שגנב הרכב, פרץ מחסום משטרה וסיכן משתמשי הדרך והשוטרים שנכחו במקום. בכך פגע גם בערכים החברתיים של הגנה על חיי אדם ושמירה על הסדר הציבורי.
7. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 42 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לפסיקה.
8. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה, היעדר עברו הפלילי של הנאשם, וטענה שכפי העולה בתסקיר הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו, מקטין חלקו באירוע, ובשקלול הנסיבות עתרה לגזירת העונש ברף התחתון של המתחם לו טענה.
9. ב"כ הנאשם, הדגיש את הבעת החרטה ולקיחת האחריות המלאה, את גילו הצעיר של הנאשם והיעדר העבר הפלילי, התסקיר החיובי שהוגש בעניינו ואת חלוף הזמן וטען ששיקולי השיקום במקרה זה גוברים, הנאשם מעד בפעם הראשונה, ערך מאמצים כבירים לשוב לתלם, הוא מצוי בעיצומו של ההליך הטיפולי ובעניינו קיים סיכוי ממשי לשיקום. הוא הדגיש כי הנאשם שהה במעצר במשך 5 חודשים לאחר שהם במעצר בית באיזוק 5 חודשים נוספים. נוכח האמור עתר להטלת צו של"צ או לחילופין עבודת שירות.
- קביעת מתחם העונש ההולם
10. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
11. במקרה דנן, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הם זכות הקניין, תחושת הביטחון והמוגנות שכן קניינו הפרטי של אדם אינו הפקר וכן הגנה על ביטחונו של ציבור המשתמשים בדרך, הגנה על הסדר הציבורי ועל אלו האמונים על אכיפת החוק.
12. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, וזאת בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הנאשם חבר לאחר כדי לגנוב רכב, הנאשם שבר את חלון הרכב נכנס לתוכו הניעו והחל בנסיעה במהלכה נתקל במחסום משטרה, פרץ אותו והתנהל אחריו מרדף.
- על הערכים המוגנים בעבירות גניבת הרכב ועל הצורך בענישה מרתיעה, עמד בית המשפט העליון בע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל (03.08.14):

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הביטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב ... בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ...".

עבירת גניבת רכב נחשבת כ"מכת מדינה" מזה שנים רבות, וכזו מחייבת הטלת ענישה מחמירה, לצערנו מדובר בעבירה קלה לביצוע אך קשה לאיתור. רשויות אכיפת החוק מקדישות משאבים רבים למיגור תופעה זו, בעיקר בדרום הארץ.

13. יש לציין כי לעבירת גניבת הרכב נלוו גם עבירות חמורות לא פחות, נהיגה בקלות ראש והפרעה לשוט, השילוב של ביצוע עבירת רכוש ועבירת נהיגה מעיד על חומרה יתרה שהרי בנקל יכול היה האירוע להסלים ולהביא לפגיעה בציבור משתמשי הדרך ו/או השוטרים, שהרי יש להניח שהנאשם לא היה מעוניין להיתפס.

מדיניות הענישה הנוהגת

14. רע"פ 5749/22 מזרחי נ' מדינת ישראל (01.09.22) - נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירת גניבת רכב, בכך שבעת היותו נהג אישי של המתלונן, בשני מועדים וביחס לשני רכבים שונים, נפגש הנאשם עם אחר והם תיאמו בניהם לגנוב רכביו של המתלונן ולהעבירם לשטחי הרשות, הנאשם העביר הרכבים לאחר אשר העביר הרכבים לשטחי הרשות. בית משפט השלום קבע כי המדובר בשני אירועים שונים וקבע כי מתחם עונש הולם לכל אירוע נע בין 8 ל 18 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום סטה ממתחם העונש נוכח היעדר עבר פלילי, המלצות שירות המבחן המלמדות שקיים פוטנציאל שיקומי וכן יציבותו התעסוקתית והכלכלית מאז ביצוע העבירות וכי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, בית משפט השלום גזר על הנאשם צו של"צ בהיקף 300 שעות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והנאשם נדון ל 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות חלף צו השל"צ. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה תוך שבימ"ש העליון מציין שהעונש שגזר בית המשפט המחוזי הינו מקל לנוכח נסיבות ביצוע העבירה.

15. רע"פ 2054/18 רביעיה נ' מדינת ישראל (12.03.18) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע לאחר הודאתו בעבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוט, נהיגה פוחזת, נהיגה ללא רישיון, בכך שהנאשם ביחד עם אחרים הגיעו לירושלים בכוונה לגנוב אופנועים, הנאשם גנב אופנוע ונהג בפראות בניסיון להימלט משוטרים, הנאשם נתפס. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל 25 חודשי מאסר בפועל, הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, נסיבות חייו מורכבות נדון ל 10 חודשי מאסר, ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

16. רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל (14.03.18) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין על המתלונן שרדף אחריו ומנע גניבת רכבו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נדון ל 14 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים (חודשיים בחופף). ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

17. רע"פ 1052/17 ג'ברין נ' מדינת ישראל (12.03.17) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע לאחר הודאתו בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בכך שנכנס לאולם אירועים, נטל מפתחות של רכב מתוך תיק, ובאמצעותם גנב את הרכב, אך נעצר במחסום משטרה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל. הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי נדון ל 4 חודשי מאסר בעבודות ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על 8 חודשי מאסר בפועל תוך שנקבע שעל אף שהמתחם יכול להתחיל במאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, הרף העליון יכול שיעלה על שנת מאסר. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחתה.
18. עפ"ג (חיפה) 10851-05-15 מדינת ישראל נ' צאלח (06.07.15) - נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בכך שהנאשם גנב רכב העבירו לאחר תמורת סכום כסף שסוכם מראש, הנאשם נעצר במחסום משטרה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל- 18 חודשים מאסר בפועל, הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות דומות, נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית משפט המחוזי ציין שהעונש שהוטל חורג לקולא מרמת הענישה הנוהגת במקרים דומים, וזאת בשים לב לעובדה כי בהרשעתו הקודמת נגזר על הנאשם בגין אותו מעשה עונש מאסר של 14 חודשים, וחרף זאת שב לסורו. לאחר שצוין כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, העמיד בית המשפט המחוזי את עונשו של המשיב על 17 חודשי מאסר בפועל.
19. עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל (02.07.14) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע לאחר הודאתו בעבירה של גניבת רכב, בכך שגנב רכב בירושלים והחל בנסיעה לכיוון מחסום קלנדייה. בהגיעו למחסום זוהה הנאשם על ידי מאבטחים, יצא מהרכב ונמלט בריצה מהמקום ולאחר מרדף קצר נתפס ונעצר. בית משפט השלום קבע כי מתחם ענישה הנע בין 9 ל 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל, ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.
- בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) ונוכח המפורט בהכרעת הדין, אופי העבירות בהן הורשע הנאשם ולאור עקרון ההלימה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.
- סטייה משיקולי שיקום
20. למרות ההליך הטיפולי שעבר הנאשם והמלצת שירות המבחן להטלת ענישה שיקומית, לא מצאתי כי מקרה זה מצדיק סטייה משיקולי שיקום. בשים לב לחומרת עבירת גניבת הרכב והתנהלותו של הנאשם כלפי השוטרים ומתוך הצורך לתת דגש להרתעת הרבים, כמו גם בהתחשב באמור בתסקיר לפיו מתקשה הנאשם ליטול אחריות מלאה על מעשיו ומצמצם מעורבותו בגניבת הרכב ובהתנהלות שלאחר מכן, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. עם זאת, לאור המפורט בתסקירי שירות המבחן לגבי שיתוף הפעולה של הנאשם בקבוצה הטיפולית מצאתי להתחשב בנתונים אלו לגבי מיקום הנאשם בתחתית מתחם הענישה.
- גזירת העונש המתאים לנאשם
- בגדרי מתחם העונש ההולם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:
21. הנאשם צעיר בן 24 נעדר עבר פלילי, במסגרת תיק המעצר, היה הנאשם עצור כ 5 חודשים, שהה בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני במשך 5 חודשים נוספים. כאמור, הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום אולם בפני שירות המבחן התקשה ליטול אחריות מלאה על מעשיו ונטה לצמצם חלקו באירוע.

22. כפי שצוין לעיל, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה שיקומית נוכח שילובו בהליך טיפולי ועובדת היותו נעדר עבר פלילי. כפי שציינתי לעיל אין די בכך כדי להצדיק חריגה ממתחם הענישה שנקבע וזאת לנוכח סוג העבירות ונסיבות המעשה. "הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם...." (ראה רע"פ 9118/12 פריגין נ מדינת ישראל (01.01.13)).

בהקשר זה יש לתת הדעת לשיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם. בכל הנוגע לעבירות רכוש מסוג זה, אשר בתי המשפט הכירו בהן כמכת מדינה, סבורני כי יש לתת משקל משמעותי לשיקול ההרתעת. לאור העדר עבר פלילי ונוכח המלצת שירות המבחן מצאתי למקם עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש.

סוף דבר

23. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר "דקל" ביום 22.12.24 עד השעה 08:00 בצירוף תעודת זהות והעתק פרוטוקול גזר הדין. בית המשפט הבהיר לנאשם את זכותו לפנות ליחידה למאסרים נדחים.

ב. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב ולרבות עבירה של הפרעה לשוטט ונהיגה בקלות ראש.

ד. פיצוי כספי לבעלת הרכב (ע"ת 1) הגב' תמי אברהם ת.ז. 024271660 בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם בשני

תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון החל ביום 1.2.25 והתשלום השני ב-01 לחודש שלאחריו.

ה. קנס כספי בסך 8,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל

מיום 1.4.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי

ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

את הפיצוי והקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ו. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ שלא לעבור עבירת רכוש מסוג פשע וזאת למשך שנתיים מתום

ריצוי מאסרו.

ז. פסילה רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים על תנאי למשך שנתיים מתום ריצוי מאסרו ככל ויעבור עבירה של נהיגה

בקלות ראש או נהיגה פוזתת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.